

на Руситѣ; тази случка пося безпорядкъ въ тѣхнитѣ редове.

Като взе прѣдъ видъ обстоятелствата и мѣстността, Тевфикъ бей раздѣли войскитѣ си на двѣ колони: първата дебуширайки откъмъ южната страна на града, като да идеше отъ лагера, трѣбваше да върви бърже напредъ и да стрѣля непрѣкъснато, за да привлече върху себе си вниманието на неприятеля. Втората колона стоеше скрита задъ лозарския връхъ на укрѣплението № 19, но и отъ къмъ тази страна извадиха нѣколко стрѣлци, за да не би неприятеля да се усъмни за скроената хитростъ. Тази колона трѣбваше при извѣстенъ сигналъ, да усили линията на стрѣлцитѣ и да се спустне задъ тѣхъ на пристѣпъ къмъ горжа, откъмъ западната страна на укрѣплението № 19.

Часътъ въ около 2¹/₂, Тевфикъ бей излѣзе на чело на войскитѣ; оржията отъ укрѣпленията 20, 21 и 22 и ония отъ батареи при главната квартира откриха огънь. Всички руски батареи отговаряха енергически.

Часътъ въ около 3, турскитѣ войски, прѣдшествувани отъ гжста верига стрѣлци, почнаха настѣпателното си движение. Стрѣлцитѣ отъ дѣсната колона настѣпваха съ редъ и безъ шумъ откъмъ Лозарския връхъ, като че ли се касаеше работата за една про-